

Imagináció egy látomáshoz

Esterházy Marcell „Köröm alatti piszok” című képe alá

bizony, ezt látom ~ eh! ~ naponta, este-reggel,

csupán a semmiségemet, alig öröm:

ki én? ezt látom tágra nyílt szemekkel,

koszos bizony az újra nőtt köröm!

kihagyhatsz rendhagyó helyet,

akárhol élsz e dínom-dánom délkörön,

ahol a lábadat megvetheted

aranyporok huszon' karátja

~ sátáni fogsor ~ kinevet,

a száját nagyra tátja...

csak ennyi titkom, csillagút-rövid regém,

az ördög bűvkör bibliája ~ kártya

e képtalányos földünk kerekén ~

aligha van, ki megbocsátja:

piszok maga a lét... meg én

(Elhangzott a költő elmondásában 2019. *múzeumok éjszakáján* a veszprémi Dubniczay-palota képgalériája egyik kompozíciója előtt. Kép és vers együtt és ekként demonstrálja két művészeti ág alkotóinak egymást átszellemítő érzés- és gondolatvilága összetartozóságát.)